

Any 31, núm. 9, Diumenge Segon de Quaresma, 28 de febrer de 2010

CONTEMPLAR EL ROSTRE TRANSFIGURAT DE JESÚS

En la Transfiguració, Jesús és assenyalat com la vera esperança de l'home i com el cim de l'Antic Testament. Lluc parla de l' "èxode" de Jesús, que inclou al mateix temps mort i resurrecció. Els tres apòstols, vençuts pel cansament, que representa la incapacitat de l'home de penetrar en el Misteri, són desvetllats per Jesús, és a dir per la gràcia, i veuen la seva glòria. El núvol, símbol de la immensitat de Déu i de la seva presència, els cobreix a tots. Els tres apòstols escolten les paraules del Pare que defineixen el Fill com l'èdgit, el predilecte: "Aquest és el meu Fill, l'èdgit, escolteu-lo". No hi ha més comentari. Els apòstols reaccionen amb temor i estupor. Voldrien arrapar-se a aquest moment, evitar l' instant següent del descens de la muntanya i el seu fardell d'habitut, d'obscuritat, de passió. La Glòria, Moisès i Elies, desapareixen. Només roman Jesús "totsol", l'única veritat, l'única vida i l'únic camí de salvació en la trama quotidiana de la història humana. Aquesta visió no els sostraurà del pes de la vida de tots els dies, sovint despallada de l'esplendor del Tabor, i ni tan sols els dispensarà de l'acte de fe en el moment de la prova, quan els vestits blancs i el rostre transfigurat de Jesús seran esquincats i humiliats. Però el record d'aquesta visió els ajudarà a comprendre, que només a través de la passió podem arribar a la resurrecció.

VIACRUCIS I EXPOSICIÓ DEL SANTÍSSIM ELS DIUMENGES

A les 18:30: VIACRUCIS en l'Església parroquial.
En acabar:
EXPOSICIÓ DEL SANTÍSSIM, fent una estona
d'oració silenciosa i adoració,
pregant per les vocacions.

CONFERÈNCIES QUARESMALES

« Testimoniatge, Sacerdoci, Perdó »

Primera conferència: demà dilluns 1 de març, a les 20:00 h.
al Centre Parroquial (C/ Pare Miquel de Sarrià, n.8)

**"El martiri dels temples:
una memòria històrica sense rancors"**

Per Mn. Josep M. Martí Bonet, autor del llibre "El martiri dels temples", prevere i delegat diocesà del patrimoni cultural

MANS UNIDES. Hem pogut lliurar finalment la quantitat de 7.000,00 €, resultat final de la col·lecta de la Campanya contra la fam en el món. Gràcies per la vostra aportació!

RECÈS PER A JOVES. Té lloc avui al Monestir de Sant Pere de les Puel·les, guiat per Mn. Robert Baró i Mn. David Àlvarez. Ha estat preparat amb il·lusió, i amb la confiança que monitors del JAS i de L'ESPLAI SANT VICENÇ i altres joves l'aprofitessin. A les 9:30 del matí cal accedir al Monestir per l'hostatgeria (C/ Dolors Monserdà 31). La receptivitat a propostes com aquesta és un signe de comunió, estimació, i desig de conversió.

Missa: Feiners: 8:00, 10:00 i 20:15. **Horari d'estiu:** Dissabtes i Vigílies de festa: 18:00 i 20:15. **Diumenges:** 8:30, 10:00, 11:30, 13:00 i 20:15. **Confessions:** dies feiners de 8:45 a 10:00 i de 19:45 a 20:00, i un quart d'hora abans de les Celebracions dominicals. **Despatx Parroquial:** dilluns, dimecres i divendres, de 17:30 a 20:00 (exceptuant festes i vigílies de festa). **Càritas Parroquial:** (entrant per c/ Arquitecte Mas, 3). Dimecres, de 9:00 a 12:00. Tel: 93 203 03 39. **Adreces:** Rectoria i Despatx parroquial – c/ Rector Voltà, 5. 08034 – Barcelona. Tel: 93 203 09 07. **Centre Parroquial** – c/Pare Miquel de Sarrià, 8. Tel: 93 203 97 72. **Web:** www.parroquiasarria.net. **Mail:** santvicenc@parroquiasarria.net

L'APÒSTOL JOAN, EL CONTEMPLATIU DE L'AMOR (1)

Bruno Forte

Bruno Forte, arquebisbe de Chieti-Vasto i un dels teòlegs més fecunds, dedica el seu missatge de quaresma a l'apòstol i l'evangelista Sant Joan. En aquest Any Sacerdotal, instituït pel Papa Benet XVI amb motiu de la celebració dels 150 anys de la mort del Sant Rector d'Ars, Joan Maria Vianney (1786-1859), Bruno Forte ens presenta Joan que, tradicionalment és identificat amb el "*deixeble que Jesús estimava*". Durant la Quaresma, un temps d'intensa pregària i de reflexió, de conversió i de caritat, aquest missatge voldria ser una mica d'ajuda per al coneixement i la imitació del deixeble de l'amor, model no només per tots els sacerdots i persones consagrades, sinó també per a tots els batejats que desitgin prendre's seriosament la crida a seguir Jesús en el sacerdoci baptismal. Que la gràcia del Senyor faci cada cop més lluminós, veritable i fecund el nostre camí comú en la imitació i en el testimoniatge de Crist! Que el Senyor doni a la nostra Església molts i sants sacerdots i nombrosos joves desitjosos d'esdevenir-ne seguint l'exemple del deixeble estimat

1. El deixeble de l'amor. L'autor del quart Evangelí està envoltat per una gran discreció: els últims versets del capítol 21, l'identifiquen amb "*el deixeble que Jesús estimava, que durant el sopar s'havia reclinat sobre el pit de Jesús i li havia preguntat: «Senyor, qui és el qui et traeix?» (v. 20). Pere, en veure'l, diu a Jesús: «Senyor, i d'aquest, què en serà?»». I Jesús li respon: «Si vull que es quedi fins que jo vingui, què hi tens a dir? Tu segueix-me» (vv. 21-22).* Amb això Jesús no vol dir que el deixeble no moriria (v. 23), sinó que és per excel·lència el deixeble de l'espera, predisposat a la trobada amb l'Estimat que ha anat a preparar un lloc en el si del Pare. Aquest deixeble és evidentment un dels tres més íntims del Senyor, que són Pere, Jaume i Joan. No és Pere, en quant és ell qui l'acompanya (com en la visita al sepulcre el matí del dia de després del dissabte: Joan 20,2-10); no és Jaume, molt aviat mort a espasa per Herodes, com es diu a Fets 12, 2 (al voltant del 44). En conseqüència, és Joan. Ja el fet d'envoltar-se de discreció ens en fa entreveure les característiques: és el contemplatiu de l'amor, el deixeble tradicionalment assenyalat com el més jove, perquè presenta els trets de l'audàcia i de la tendresa que precisament els joves són capaços de tenir (és l'únic que roman al peu de la Creu, l'estimat per excel·lència) i veu l'invisible, perquè esguarda amb els ulls de l'amor. Així ho percep la tradició cristiana, com ho testifica, per exemple, Climent d'Alexandria (210): "*Veient que els altres havien referit només els fets materials, Joan, el darrer de tots, encoratjat pels seus amics i divinament inspirat per l'Esperit Sant, va escriure l'evangelí espiritual.*" Del cor de l'Estimat en ve la bona notícia de l'amor ...

2. Alguns trets històrics. Joan és fill de Zebedeu i prové de l'ambient de la Galilea. Juntament amb Jaume, el seu germà, era soci d'una petita empresa de pesca, de la qual en formaven part altres dos germans, Simó i Andreu. Probablement, Joan havia seguit inicialment el Baptista, i podria ser aquell dels dos deixebles no anomenats (l'altre és Andreu, que immediatament va anar a cridar al seu germà Simó), els quals eren al costat de Joan Baptista quan aquest indicà en Jesús que passava l'Anyell de Déu (Joan 1:35), i que seguiren a Jesús. La discreció amb que es presenta no impedeix que traspuïn els moments sobresortints de la seva història de fe i d'amor al Crist: la vocació (Jn 1,35-39); la presència al costat del Mestre en l'Últim Sopar (13:23); la pregunta sobre el traïdor (13,25 s) i el diàleg amb Jesús amb la seva Mare al peu de la Creu (19,26 s); la visita amb Pere al sepulcre el matí de Pasqua (20,2-10). A ell, ja ancià, li és atribuïda l'Apocalipsi, en la qual són innegables les influències de la seva actitud simbòlica i contemplativa. Del seu camí de fe en subratllem set trets, els quals parlen especialment a la vida esmerçada en el seguiment de Jesús i sobre els quals voldria convidar tots a confrontar-s'hi...

3. La vocació. Joan és un veritable cercador de Déu: va anar envers el Baptista, però quan el Baptista assenyala Jesús com l'Anyell de Déu, no dubta a deixar-lo per anar cap a Jesús. La pregunta: "Mestre, on vius?" diu el desig de quedar-se amb ell (cf. 1,35-39). Joan ha entès que el seguir Jesús és trobar la veritable llar de la pròpia vida. La resposta de Jesús és una invitació a fiar-se, a creure sense veure, "*Veniu i ho veureu*". Abans s'hi ha d'anar, després es veu! Ambdós ho fan així: per Joan és tan gran la impressió d'aquell encontre, que marcarà la seva vida per sempre, que en recorda l'hora precisa amb l'exactitud pròpia d'un cronista: "*Eren prop de les quatre de la tarda*". La vocació és una trobada amb Algú, no amb alguna cosa, una trobada que s'esdevé en el temps i l'espai, en una hora decisiva, i en un context que ens romanen escrits en el cor. És així que madura la decisió de seguir Jesús per estar amb Ell i viure d'Ell.

4. La intimitat amb Jesús. En l'anomenat el "llibre del comiat" (capítols 13-17 del Quart Evangelí), en el dramàtic moment en què es consuma la traïció de Judes, hora de l'amor suprem ("els va estimar fins a l'extrem": 13.1) i del suprem dolor (ha arribat «l'Hora»), Joan és aquell que està prop de Jesús més que qualsevol altre. Ell demostra amb la seva vida que fe i amor són inseparables, com ho són amor i dolor, proximitat amb l'Estimat i participació en el seu sofriment. Els signes de l'amor són clars (v. 23), figura de tot deixeble de l'amor, que està en el si de Jesús (v. 23), com el Fill està i es mou en el si del Pare (cf. 1,18). És a la pregunta de Joan que Jesús revela el seu coneixement del traïdor, que continua però essent estimat per Ell, com ho demostra l'oferta del mos de pa ofert (v. 26: un gest d'afecte i respecte), i el fet que s'endinsi també com ell en la nit, sense abandonar-lo (v. 30: L'amor no abandona l'estimat infidel). La confiança mostra la intimitat de Joan amb Jesús: la fe és un estar així enamorats de Déu, un entrar en una relació més profunda amb Ell, on es diu tot, en una transparència total de dolor i amor.